

OB DAROWANIE (4) sb n

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w *obdarować*); *oba* a jasne (w tym w pierwszym 1 r. błędne znakowanie); teksty nie oznaczają *é*.

sg N *obdarowani(e)* (1). *♦ G obdarowaniã* (1). *♦ A obdarowani(e)* (1). *♦ pl A obdarowania* (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. obdarować.

Dar (o boskich darach nadprzyrodzonych) (4) : Máiąc obdarowania rozne podle tey łáfki [*habentes autem donationes secundum gratiam Rom 12/6*] która nam ieft daná *Leop YY4v, AAA4v*: [żeby od wielu perfon było dziękowano Pánu Bogu zá nas/ z tego obdarowania [*donationis*] ktore w nas ieft. *Leop 2.Cor 1/11 (Linde)*].

obdarowanie czyje [= przez kogo] (2): PRzetoż ciebie pośrzedniká y iednaczą prósimy [...] Duchá twego obdarowanie y iego święte obnowienie/ w tey miłości którąś nam záłłużył sam/ miłościwie obroć. *ArtKanc D5v*; Tyś sam ieft Bołkie obdarowanie/ tyś ieft Oycowfko záślubienie *ArtKanc H7*.

Synonimy: dar, obdarzenie.

Cf **OB DAROWAĆ**